

ELIN OCH HERREMANNEN

Skillingtryck
Arr: Rotkar

1. En her-re-man, så stolt och båd, han äg - de tun - nor guld och
fle - ra hem - man i sitt våld, fick se en flic - ka huld bland
par-kens stam - mar en-sam gå. Han ta - la - de till hen-ne så:

2. »Mitt vackra barn, vad heter du?
Säg mig ditt ljuva namn
och sätt dig vid min sida nu
i skogens blomsterfamn!
Vi vilja språkas vid en stund
förtroligt här i enslig lund.»

3. »Mitt namn är Elin. Men jag får
ej längre dröja här,
ty dagens sol snart nedergår,
och jag skall plocka bår
i korgen, som jag har åt mor,
hon väntande i hyddan bor.»

4. »Ack, Elin! Ingen flicka söt
och skön som du jag sett.
Kom vila i mitt öppna sköt!
Jag beder blott om ett:
Giv mig en enda liten kyss!
Var icke rädd, ej någon lyss!»

5. »Nej, nej, jag lovat har vid gud
att ingen kyss ge bort
förrän den dag, jag skall stå brud,
ack, det blir inom kort!
Och då skall Gustaf hava den,
från barndomen han är min vän.»

6. »Vad du är barnslig, blyg och from,
som sådant pjollra kan!
Din Gustaf vet ju ej därom,
ej heller någon ann'.
Du skall få penningar, se här!
Låt mig nu få, vad jag begär!»

7. »O nej, o nej, jag är ej fal
för penningar och guld,
de hjälpa ej för samvetskval,
för spe och evig skuld;
ett fredat bröst är mera värt,
har jag i katekesen lärt.»